

سوم خرداد امسال (سال ۱۴۰۴)، بمناسبت روز ملی ملاصدرا، پدیده سالانه همایش ملاصدرا و حکمت و فلسفه او بصورت مجازی برگزار میشود. این همایشهای سالانه هرساله در تهران بسیار باشکوه و با استقبال و حضور چشمگیر فضلا و دوستان فلسفه برپا میگردد، ولی طی چند سال اخیر، بسبب موانع داخلی بنیاد و مشکلات بیرونی آن، ناگزیر بصورت مجازی انجام گردیده است. نکته مهم و اندیشیدنی واقعه آنست که موضوعات این همایشها نه موضوعاتی کوچک و از روی اتفاق، بلکه بر اساس طرح و بحث عقلانی و فلسفی امور اجتماعی و نیازهای معنوی جامعه انتخاب میگردد؛ موضوعاتی که متأسفانه کمتر مورد نظر دستگاههای فرهنگی دولتی یا مجامع مسئول تربیت و بررسی جامعه‌شناسانه جامعه ایرانی اسلامی کنونی قرار گرفته است.

از مسائل و مشکلات مهم جامعه ایرانی، یکی آگاهی اندک آنان راجع به اسلام و اصل ولایت و دستاوردهای انقلاب، و نیز تمییز روشن دوست از دشمن و خیر از شر، و مهمتر از همه، ناآشنایی به جوهر و حقیقت انسانی خود، و رموزی است که با شناخت آنها میتوان از بسیاری از خطرات اجتماعی مصون و سالم ماند.

افراد عادی و حتی برخی بظاهر فرهیختگان درس خوانده، تأثیر عوامل تکوینی و طبیعت جهان را در سرنوشت انسان و همچنین تأثیر رفتارهای فردی و اجتماعی بشر در سرنوشت

آینده خود آنها را نمیدانند و درواقع نمیدانند که خیر و شر آنها بدست خود آنهاست؛ همچنانکه در حدیثی آمده است که تنگی معیشت افراد و گرانی، مجازات مقرر الهی درباره افراد بدکار جامعه است. از اینجا میتوان دریافت که چرا عنوان بعضی از این همایشها «خیر و شر و سهم بشر»، «فلسفه و تعامل جهان و انسان»، «فلسفه، جامعه و آزادی»، «فلسفه و مواجهه با فضای مجازی»، «فلسفه و نظم عمومی»، «فلسفه و صلح جهانی»، «فلسفه و راه زندگی»، «تربیت فلسفی و فلسفه تربیت»، «تربیت فلسفی جوان امروز»، «حکمت متعالیه و تدبیر خانواده» یا... انتخاب شده است.

پیداست که طرح اینگونه مسائل بظاهر علمی تا چه اندازه میتواند رفتار و کردار افراد جامعه را جهت بدهد و بسوی سلامت و مشی بر صراط مستقیم قرار دهد. جا دارد که موضوعاتی از این قبیل در رسانه ملی بصورت همایش و مباحثات جمعی طرح شود تا عامه مردم بتدریج به شیوه زندگی آگاهانه و با بصیرت نفس آشنا شوند و از جهل مرکب رهایی یابند.